

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๕/๒๕๖๐

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๓๓/๒๕๖๐

วันที่ ๒๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

เรื่อง นายสุเมธ ตันธนาศิริกุล (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) และการพิจารณาคดีของศาลปกครอง จัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ว่า นายสุเมธ ตันธนาศิริกุล (ผู้ร้อง) อ้างว่าตนได้ยื่นฟ้อง กรุงเทพมหานครกับพวก เป็นผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง ในคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองร้อยล้านบาทถ้วน) พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ซึ่งศาลปกครองกลาง ได้มีคำพิพากษายกฟ้อง ผู้ร้องยื่นอุทธรณ์ ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาให้กรุงเทพมหานครชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ร้องเป็นเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านห้าแสนบาทถ้วน) พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี

ผู้ร้องอ้างว่าศาลปกครองสูงสุดใช้อำนาจกำหนดความเสียหายที่เกิดขึ้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงได้ยื่นคำขอต่อศาลปกครองกลางขอให้พิจารณาคดีใหม่ ซึ่งศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งไม่รับคำขอให้พิจารณาพิพากษาคดีใหม่ไว้พิจารณา ผู้ร้องจึงยื่นอุทธรณ์คำสั่ง ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งยื่นตามศาลปกครองกลาง ต่อมาผู้ร้องได้ยื่นคำขอต่อศาลปกครองกลางขอให้พิจารณาพิพากษาคดีใหม่

อีกหลายครั้ง แต่ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งไม่รับคำขอให้พิจารณาพิพากษาคดีใหม่ และศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งยืนตามคำสั่งศาลปกครองกลางทุกครั้ง นอกจากนี้ ผู้ร้องยังได้ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองสูงสุดคัดค้านตุลาการศาลปกครองสูงสุดที่เคยพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ร้องมาก่อน แต่ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งยกคำคัดค้านดังกล่าว โดยผู้ร้องกล่าวอ้างว่าองค์คณะที่พิจารณาคำขอให้พิจารณาพิพากษาคดีใหม่ในศาลปกครองกลางและองค์คณะที่พิจารณาอุทธรณ์คดีของผู้ร้องในศาลปกครองสูงสุดทุกคดีมีตุลาการซึ่งเคยพิจารณาคดีของผู้ร้อง หรือเคยพิจารณาคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ของผู้ร้อง หรือเคยพิจารณาคำคัดค้านของผู้ร้องมาก่อน ผู้ร้องอ้างว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการพิจารณาจ่ายสำนวนคดีของศาลปกครองในลักษณะย้อนกลับไปในห้องคดีตุลาการศาลปกครองคณะเดิมที่เคยพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ร้องแล้วมาทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีของผู้ร้องอีกตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) โดยมีได้จ่ายสำนวนให้กับองค์คณะตุลาการศาลปกครองตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง (๓) การจ่ายสำนวนคดีของศาลปกครองตามบทบัญญัติดังกล่าวจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๒๑๕ นอกจากนี้ ตุลาการศาลปกครองซึ่งเคยพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ร้องมาก่อน กลับไม่ยอมถอนตัวในการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ร้องอีก ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

(๑) พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๒๑๕ หรือไม่

(๒) ให้แก้ไขบทบัญญัติในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) โดยให้ใช้เฉพาะเริ่มฟ้องคดีปกครองครั้งแรก และเพิ่มเติมให้ศาลปกครองใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวในมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง (๓) ให้ชัดเจน

(๓) มีคำสั่งให้ตุลาการศาลปกครองสูงสุดซึ่งไม่ยอมถอนตัวจากการพิจารณาพิพากษาคดีเป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ มาตรา ๔๐ (๒) และ (๓) และมาตรา ๒๑๕ และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕

(๔) มีคำสั่งให้องค์คณะตุลาการศาลปกครองซึ่งเคยพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ร้องมาก่อนแล้วมาพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ร้องอีกนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๗๕ และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคล ซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมี คำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีที่ผู้ร้องอ้างว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดี ปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๒๑๕ หรือไม่ นั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริง ตามคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันเป็นกรณีการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่ง กฎหมาย ซึ่งตามรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้สิทธิในการยื่นคำร้องเกี่ยวกับการตรวจสอบความชอบด้วย รัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมายไว้เป็นการเฉพาะแล้วโดยการใช้สิทธิทางศาลตามมาตรา ๒๑๒ และการใช้สิทธิทางผู้ตรวจการแผ่นดินตามมาตรา ๒๓๑ (๑) ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวโดย อาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

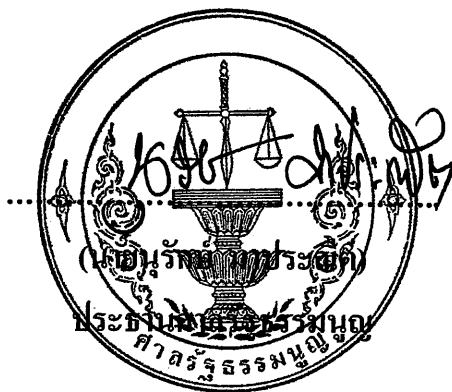
สำหรับกรณีที่ผู้ร้องอ้างว่าการพิจารณาคดีของศาลปกครองตามพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๑๘๘ และ มาตรา ๒๑๕ หรือไม่ นั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องอ้างว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม จากการพิจารณาคดีของศาลปกครอง กรณีการจ่ายสำนวนคดีของผู้ร้องในลักษณะย้อนกลับไปให้ องค์คณะตุลาการศาลปกครองซึ่งมีตุลาการศาลปกครองที่เคยพิจารณาคดีนั้นมาแล้วเป็นองค์คณะ พิจารณาตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ของพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยมิได้จ่ายสำนวนคดี

- ๔ -

ให้กับองค์คณะตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง (๓) ซึ่งเป็นการโต้แย้งการพิจารณาคดีของตุลาการศาลปกครอง
ในขั้นตอนการจ่ายสำนวนคดี และกรณีตุลาการศาลปกครองที่พิจารณาพิพากษาคดีของผู้ร้องมาก่อน
แล้วไม่ยอมถอนตัวจากการพิจารณาพิพากษาคดี ผู้ร้องจึงขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่า การพิจารณาคดีของ
ศาลปกครองขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงอื่นที่นอกเหนือไปจากการพิจารณา
พิพากษาคดีตามหน้าที่และอำนาจของศาลที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๘ โดยตุลาการยอมมี
อิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายให้เป็นไปโดยรวดเร็ว เป็นธรรม
และปราศจากอคติทั้งปวง แต่เป็นกรณีที่ศาลปกครองได้พิจารณาคดีตามหน้าที่และอำนาจของศาลตามที่
รัฐธรรมนูญและกฎหมายบัญญัติ ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่ง
ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

(คำสั่งที่ ๓๕/๒๕๖๐)

[Handwritten signature]

(นายจรูญ ภักดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายชัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายวรวิทย์ กังสศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ